

ДП «КИЇВСЬКИЙ ХОРЕОГРАФІЧНИЙ КОЛЕДЖ»

ЗАТВЕРДЖУЮ:
Директор коледжу

Кайгородов Д. Є.

« 29 » серпня 2022 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА
навчальної дисципліни
«ОРГАНІЗАЦІЯ КОНЦЕРТНО-ГАСТРОЛЬНОЇ
ДІЯЛЬНОСТІ»
для здобувачів вищої освіти

Галузь знань	02 Культура і мистецтво
Спеціальність:	024 Хореографія
освітній рівень	перший «бакалаврський»
освітня програма	ХОРЕОГРАФІЯ
вид дисципліни	цикл загальної підготовки
Форма навчання	денна/заочна
Кількість кредитів ECTS	2
Мова викладання, навчання	
та оцінювання	державна
Форма підсумкового контролю	залік

Київ-2022

Робоча програма з дисципліни «**Організація концертно-гастрольної діяльності**»
для студентів за напрямом підготовки 02 «Культура і мистецтво», спеціальністю
024 «Хореографія»

Розробник:

Кайгородов Д.Є., заслужений працівник культури України;

Робочу програму схвалено на засіданні кафедри хореографії
Протокол № 1 від “ 25 ” с е р п н я 2022 року

1. ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Найменування показників	Характеристика навчальної дисципліни	
	денна форма навчання	заочна форма навчання
Кількість кредитів — 2	Професійна	
Розділів — 2	Рік підготовки: 4-й	
Загальна кількість годин — 60	Семестр: VII	
	Практичні	
	17 год.	4 год.
	Самостійна робота	
	43 год.	56 год.
	Вид контролю:	
	VII залік	VII залік

2. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Мета : виявити соціально-культурну сутність і функції концертної діяльності, окреслити особливості її «режисури», - освоєння студентами теоретичних і практичних знань з організації концертно-гастрольної діяльності в сучасних умовах України для подальшого використання в своїй практиці .

Завдання курсу : ознайомлення студентів із знаннями з історіографії виникнення і практики концертно-гастрольної діяльності; ознайомлення студентів із організацією концертно-гастрольної діяльності; організація та практичне проведення концертів, презентацій на території м. Києва або в обраному студентом регіоні; складання особистого плану концертно-гастрольної діяльності.

Предмет «Організація концертно-гастрольної діяльності» що викладається в коледжіза професійним спрямуванням (поряд зі «Основи акторської майстерності», «Режистура в хореографії» », «Мистецтво балетмейстера », «Мистецтво репетитора»та ін.).

Предмет дослідження: проблеми організації концертної діяльності як соціокультурної практики. Виклад основного матеріалу. Концерт, як відомо, - одна із сценічних форм існування мистецтва, захід, організований з метою публічного виконання концертної програми. Концертна діяльність забезпечує стабільні умови для творчості і для досягнення комплексу соціально-культурних цілей виконавського мистецтва. Дослідити місце і роль концертно-гастрольної діяльності в становленні та розвитку персональної творчої кар'єри артиста. Виходячи з цього, задачами нашого дослідження є: - дослідити сучасний стан шоу-бізнесу в Україні; - розглянути етапи виконавської кар'єри артиста; - розглянути поняття концертно-гастрольної діяльності і артистичного менеджменту як основних елементів для розвитку персональної кар'єри артиста; - дослідити шляхи просування артиста по кар'єрній „драбині” і обґрунтувати потребу в залученні додаткових зусиль та інших осіб до цього процесу;

Результати навчання:

– освоєння студентами теоретичних і практичних знань з організації концертно-гастрольної діяльності в сучасних умовах України для подальшого використання в

своїй практиці;

– опанування знаннями з історіографії виникнення і практики концертно-гастрольної діяльності;

– ознайомлення студентів з організацією концертно-гастрольної діяльності; – організація та практичне проведення концертів, презентацій на території м. Києва або в обраному студентом регіоні; – складання особистого плану концертно-гастрольної діяльності.

Фахові компетентності (ФК)	ФК15. Здатність застосовувати набуті виконавські навички в концертно-сценічній діяльності, підпорядковуючи їх завданням хореографічного проекту. ФК17. Здатність враховувати економічні, організаційні та правові аспекти професійної діяльності.
Програмні результати навчання	ПРН 20. Вдосконалювати виконавські навички і прийоми в процесі підготовки та участі у фестивалях і конкурсах. ПРН 22. Мати навички управління мистецькими проектами, зокрема, здійснювати оцінки собівартості мистецького проекту, визначати потрібні ресурси, планувати основні види робіт.

3. ЗМІСТ І СТРУКТУРА ДИСЦИПЛІНИ

Тема	всього		практичні		самостійна робота	
	денна	заочна	денна	заочна	денна	заочна
РОЗДІЛ 1.						
Тема 1. Сучасний стан шоу-бізнесу в Україні	9	9	4	2	5	7
Тема 2. Концертно-гастрольна діяльність та артистичний менеджмент	10	9	4	2	6	7

Тема 3. Роль продюсера в персональній кар'єрі артиста	11	12	4	2	7	10
РОЗДІЛ 2.						
Тема 4. Лідерство як основний елемент в концертно-гастрольній діяльності	10	10	5	2	5	8
Тема 5. Українські музичні фестивалі кінця ХХ – початку ХХІ століть.	10	10	5	2	5	8
Тема 6. Проблематика концертно-гастрольної діяльності та шляхи її розв'язку	10	10	5	2	5	8
Всього	60	60	27	12	33	48

РОЗДІЛ 1.

Тема 1. Сучасний стан шоу-бізнесу в Україні

Сучасний стан концертно-гастрольної діяльності в Україні. Підприємства культурної сфери та їхнє місце в суспільстві. Історія розвитку публічного концерту та концертної діяльності в європейських країнах. Складнощі організаційної роботи продюсера. Досвід видатних музичних продюсерів ХХ – ХХІ ст. Організація концертно-гастрольного заходу як показник професійної діяльності музпродюсера. Види організації концертно-гастрольного заходу. Роль музичного продюсера в організації концертно-гастрольної діяльності. Стилi ведення переговорів.

Культура сучасного суспільства виникає і розвивається в певному

соціокультурному контексті і відбиває особливості його як цілісної системи. Слід зазначити, що шоу-бізнес суттєво впливає на розвиток культури в цілому [1, С.6]. Ознаками шоу-бізнесу є одержання прибутку, видовищність, масовість та популярність [1, С.8]. Історичний аспект шоу-бізнесу безпосередньо пов'язаний саме з другою ознакою – видовищною природою. Словник іншомовних слів дає таке визначення: шоу (англ. show, букв. – показ) – яскрава естрадна вистава шоу-бізнес (англ. show business) – підприємництво, пов'язане з організацією і проведенням видовищних вистав, індустрія розваг [1, С.58]. Основними елементами інфраструктури шоу-бізнесу, які забезпечують його прибутки, є:

- нічні клуби (прибутки від їхньої діяльності в Україні поки що порівняно незначні);
- концерти (обсяги доходів тут бувають дуже різні, залежно від конкретних обставин);
- сервісні виконавські заходи закритого типу (наприклад, „культурне обслуговування” днів народження та інших подій приватного життя представників економічної чи політичної еліти. Величина доходу тут зумовлюється можливостями замовника);
- випуск CD (в Україні ця галузь шоу-бізнесу ще не є прибутковою. Наприклад, накладі компакт-дисків, що випускає промисловість Польщі, на 1-2 порядки перевищують накладі аналогічної української продукції);
- випуск аудіо- та відеокaset (а в Україні ця галузь є прибутковішою за випуск CD, що зумовлено як купівельною спроможністю публіки, так і технічною осначеністю основного загалу споживачів);
- реклама (у цій галузі шоу-бізнесу в нашій країні задіяні поки що лише „зірки”, тобто ті, хто сам уже став „товаром”);
- публічна політика („культурне” забезпечення виборів, референдумів, інших політичних кампаній).

Зі згаданих семи сфер шоу-бізнесу три стосуються не задоволення культурних потреб платоспроможної публіки, а обслуговування політичних та економічних еліт. А коли враховувати, що для українського шоу-бізнесу саме ці сфери є головними джерелами його доходів, напрашується висновок: вітчизняний

шоу-бізнес є умовним бізнесом, оскільки його фундаментом не є отримання прибутків від продажу його продуктів широкому загалу населення нашої країни.

Самостійна робота

1. Які проблеми в шоу-бізнесу в Україні на даний час.

Тема 2. Концертно-гастрольна діяльність та артистичний менеджмент

Концерт — це підсумок роботи хореографічного колективу та його керівника, це свого роду екзамен на творчу зрілість та демонстрація результатів усієї роботи. Концертна діяльність є одним з найважливіших стимулів творчого росту колективу. Крім того, публічний виступ - засіб виховання громадянської позиції учасників, він дозволяє відчувати суспільну значимість своєї участі в аматорському мистецтві, а також сприяє поповненню колективу новими учасниками. Форми концертної діяльності аматорського колективу різноманітні: це й участь в концертах з окремими номерами, концертні програми, розраховані на різну кількість учасників; звітні концерти; участь у конкурсах та фестивалях; гастрольні поїздки. Відповідальним моментом у житті колективу є звітні концерти, які підводять підсумки творчої діяльності за певний період. Бажано їх проводити не рідше одного разу на рік: в урочистій обстановці, з запрошенням керівництва різних рівнів, спонсорів та меценатів, режисерів, які формують концертні програми на радіо й телебаченні, журналістів і всіх тих, хто може Вам знадобитися в подальшій співпраці. Певне місце у творчій біографії хореографічних колективів займає підготовка до участі в оглядах, конкурсах, фестивалях, які проводяться на різних рівнях. Участь у подібних заходах є серйозним стимулом як для учасників колективу, так і для керівника, проте, ці не повинно порушувати планомірність усієї роботи. Особливих зусиль потребують виїзні та гастрольні концерти, вони вимагають, перш за все, великих емоційних, організаційних зусиль керівника, та серйозних фінансових затрат. Державне фінансування гастрольних поїздок на сьогодні велика рідкість і в переважній більшості випадків керівникові приходиться самому знаходити кошти. Найпростіший спосіб, це - збір коштів з учасників чи їхніх батьків, проте, раціональніший - пошук спонсорів та меценатів. Ними можуть виступати районні, міські, обласні адміністрації, державні та комерційні підприємства, банки, фірми, за

умови ефективної співпраці і ними. Сьогодні, часто в ролі спонсорів, виступають політичні сили та партії і при вмілій організації роботи з ними, керівник може використовувати таку можливість.

Самостійна робота

1. Визначення і розуміння концертно-гастрольної діяльності та артистичного менеджменту.

Тема 3. Роль продюсера в персональній кар'єрі артиста

Багато естрадних виконавців, коли мова заходить про продюсерів, говорять, що ці люди грають в їх кар'єрі ролі "мам і пап". Дійсно, з цим важко не погодитися, тому що продюсер - це той фахівець, на якому в принципі тримається увесь музичний проект.

Він курирує буквально усі питання його реалізації: на його плечі лягає і репертуар артиста, і його імідж, і запис звуку на знімальному майданчику, загалом, все, аж до випуску музичних альбомів і планування гастрольних турів. Безумовно, такі дрібні питання, як оренда звукового устаткування, костюми виконавця і інші, продюсер вирішує не самостійно, а із залученням вузьких фахівців саме в цих сферах. Тут якраз і криється його основний продюсерський талант. Але, про все по порядку:

В першу чергу, вважаємо важливим розвінчати такий міф, що роль продюсера полягає тільки в тому, щоб забезпечити фінансову підтримку музичному проекту. Частково це правда, тому що продюсер в якійсь мірі виступає фінансовим директором: в його обов'язки входить розробка і забезпечення бюджету проекту за рахунок залучення спонсорів, рекламодавців, продажу дисків і проведення концертів. Але щоб реалізувати цю функцію, він повинен запропонувати фінансовим партнерам проект, від якого вони не зможуть відмовитися. Саме тому продюсер в першу чергу виступає генератором ідей. Фахівець високого рівня має достатню уяву, нестандартне мислення і величезну креативність. Разом з цими якостями у нього непогано розвинена інтуїція і професійне чуття, що допомагають йому з тисяч, здавалося б, однакових артистів знайти "алмаз", який після "огранювання" засяє мільйонами фарб і притягне до себе увагу публіки. Певні зусилля продюсера

спрямовані на забезпечити життєдіяльність музичного проекту: хореографів, музикантів, авторів пісень, операторів, стилістів і інших. Тут на перший план виходять його організаторські здібності: продюсер знаходить інструменти і рішення, що підвищують згуртованість, працездатність і узгодженість роботи кожної кадрової одиниці проекту.

Тільки при дотриманні усіх цих умов продюсер і його підопічні можуть розраховувати на популярність, перспективи розвитку і хорошу фінансову віддачу від музичного проекту.

Самостійна робота

1.Продюсер як основний помічник у кар'єрі артиста.

РОЗДІЛ 2.

Тема 4. Лідерство як основний елемент вконцертно-гастрольній діяльності.

У процесі вивчення проблеми лідерства вченими було запропоновано багато різних визначень цього поняття. Наведемо деякі з них. Лідерство — це елемент, який чинить вплив і проявляється незалежно від механічного виконання повсякденних доручень організації (Катц і Кан); здатність розширити світоглядне бачення, вивести діяльність людини на рівень більш високих стандартів, а також здатність сформувати людський індивід; вплив на групи людей, який спонукає їх до досягнення спільної мети (Дж. Террі); міжособова взаємодія, яка проявляється в конкретній ситуації за допомогою комунікаційного процесу і направлена на досягнення цілей (Р. Танненбаум, І. Вешлер і Ф. Массарик); різновид влади, специфікою якої є спрямованість зверху вниз, а також те, що її носієм виступає не більшість, а одна людина або група осіб (Жан Блондель); управлінський статус, соціальна позиція, пов'язані із прийняттям рішень, це керівна посада.

Така інтерпретація лідерства впливає зі структурнофункціонального підходу, що припускає розгляд суспільства як складної, ієрархічно організованої системи соціальних позицій і ролей; колективну поведінку деяких або всіх його членів;

становище в суспільстві, що характеризується здатністю особи, яка це становище займає, скеровувати й організовувати колективну поведінку деяких або всіх його членів (Даунтон); вплив на інших людей [3]. Для того щоб остаточно визначитись з тим, що ж таке лідерство, слід порівняти його з поняттям «управління» [1; 2].

Поняття «лідер» і «керівник» мають багато спільного. І той і інший організовують, спонукають групу на вирішення поставлених перед нею завдань, визначають вибір способів і засобів їхнього вирішення. Водночас, ці поняття далеко не тотожні. Розходження понять «управління» і «лідерство» пов'язано з існуванням у будь-якій організації двох типів відносин. Лідерство — це процес впливу на людей, породжений саме системою неформальних, а управління передбачає в першу чергу наявність чітко структурованих формальних відносин, через які воно реалізується, а роль керівника ніби визначена формальною структурою його функцій, як правило, право на застосування санкцій є беззаперечним тощо. Лідерство, навпаки, формується спонтанно, стихійно, на рівні напівусвідомлених психологічних переваг. Лідерство – це тип управлінської взаємодії, який ґрунтується на більш ефективному для цієї ситуації поєднанні різних джерел влади і спрямований на спонукання людей до досягнення загальних цілей [4]. Лідер – особа, що має загальне визнання групи, до якої прислухаються і яка здатна вести за собою людей [6].

Сутність лідерства, таким чином, полягає в тому, що послідовники визнають лідера тільки в тому випадку, коли він довів свою компетентність і цінність для них. Лідер отримує владу від послідовників і для її підтримки він повинен надавати їм можливість задовольняти свої потреби. У відповідь послідовники задовольняють потребу лідера у владі над ними і надають йому необхідну підтримку. Ідеальним варіантом вважається поєднання формального і неформального лідерства, тобто офіційний керівник визнається членами групи і як лідер. У цьому випадку його формальні права доповнюються можливістю неформального впливу на групу. У тих випадках, коли керівник і лідер не збігаються в одній особі, може виникати незадоволеність роботою та збільшення конфліктності [4; 6].

Лідерство — це не керівництво, хоча лідер і може бути керівником [6]. Лідерство — це не менеджмент, а харизматичне керівництво (Арнолд Талленбаум). Наразі немає жодної теорії або підходу, що поєднував би всі дослідження й відображав

загальне бачення феномена лідерства й фігури лідера. Проблематика лідерства розглядається в теорії особистісних якостей, у концепціях організаційного поведіння, в ситуаційній теорії лідерства. Кожна з них зазнає критики, але результати так чи інакше використовуються на практиці. Таким чином можна надихнути всю компанію зверху вниз і одержати саме той зворотний зв'язок, що дозволить безупинно поліпшувати процес. Отже, лідерство – це невід'ємний елемент сучасної системи управління, й більше того, лідерство – «пусковий механізм» цієї системи, це те, завдяки чому всі технічні елементи, концепції, принципи починають діяти. Лідерство – компонент не тільки невід'ємний, а й незамінний. Адже його відсутність спричинює значні фінансові витрати й втрату конкурентоспроможності. Існує думка, що лідерство можна замінити чіткою системою контролю, покарань і заохочень. Але, коли немає лідерства, жорсткіший контроль (контролювати доводиться, принаймні, частіше), більше часу йде на постановку завдання, гірший клімат у колективі – відбувається втрата ресурсів: часових і людських. Потрібні засоби, щоб найняти зайвого контролера або організувати службу контролю; плинність кадрів, породжена поганим кліматом у колективі, також відображається на фінансовому стані організації. Усе це разом позначається на ефективності організації, природно, не в кращий бік. Із цього можна зробити висновок, що лідерство є ключем до «ефективної організації конкурентоспроможності в глобальному масштабі»

Самостійна робота

1. Роль лідера в концертно-гастрольній діяльності

Тема 5. "Українські музичні фестивалі кінцяXX – початку XXI століть".

Висвітлення історії розвитку фестивального руху, кожного музичного фестивалю академічної музики, місця українського фестивалю академічної, авангардної музики в світовому контексті завдяки ДК можливо за допомогою записів подій фестивалів ("Київ Музик Фест", "Контрасти", "Два дні і дві ночі", "Музичні прем'єри сезону", Форум "Музики молодих" в Україні), що включені в лекційні матеріали і самостійну роботу. Студент самостійно з відео і аудіоматеріалів робить

висновки про моделі сучасних фестивалів в Україні і світі. За зразками статей, рецензій, коментарів відомих українських музикознавців, культурологів, філософів з різних джерел. За допомогою відеоматеріалів (або інтерв'ю з композиторами) в режимі он-лайн (або в запису) студенти отримують можливість спілкування з сучасними українськими композиторами і виконавцями. Крім того, в практичному блоці студент розробляє свій пакет питань до композитора і його творів, що є досить непростим, коли це стосується технік композиції ХХ століття (додекафонія, сонористика, алеаторика, полістилістика). Для характеристики загальних принципів розвитку музики ХХІ століття студент повинен не тільки орієнтуватися в сучасних течіях і напрямках українського музичного мистецтва, а й вміти аналізувати твори сучасних українських композиторів з використанням термінологічного апарату.

Танцювальні шоу кін. ХХ – поч. ХХІ ст. поширилися по всьому світу, не оминаючи й Україну. Використовуються елементи всіх хореографічних систем, акробатика, побутова пластика тощо, відбуваються процеси взаємодії з вокальним, цирковим, кіно та телемистецтвом тощо. Посилена увага в танцювальних шоу приділяється сценографії (система візуального оформлення, до якої нині відносять не лише матеріальні об'єкти – декорації, аксесуари, атрибути, костюми, а й світлові та кіно- ефекти тощо). В умовах танцювальних шоу, не дивлячись на стрижневу роль власне хореографії, сценографічні елементи часто перебирають на себе основне видовишне навантаження, створюючи загальну атмосферу феєричності та багатоплановості.

Попри невтішні прогнози деяких фахівців про трансформацію форм, а подекуди і зникнення танцю з естради, нині можна стверджувати про паралельне існування традиційного танцювального жанру та появу новітніх синтетичних феноменів, де танець відіграє провідну роль (танцювальні шоу, телепроекти).

Самостійна робота

1. Які виникають проблеми при проведенні фестивалів як в Україні так і за кордоном.

Тема 6. Проблематика концертно-гастрольної діяльності та шляхи її розв'язку.

Сучасний стан концертно-гастрольної діяльності в Україні. Підприємства культурної сфери та їхнє місце в суспільстві. Історія розвитку публічного концерту та концертної діяльності в європейських країнах. Складнощі організаційної роботи продюсера. Досвід видатних музичних продюсерів ХХ – ХХІ ст. Організація концертно-гастрольного заходу як показник професійної діяльності музпродюсера. Види організації концертно-гастрольного заходу. Роль музичного продюсера в організації концертно-гастрольної діяльності. Стилi ведення переговорів.

Перехід України до ринкових відносин вимагає модернізації практики менеджменту. Український менеджмент на стадії становлення і за взірцем обрано американську модель з елементами європейської та японської. Проте наявна теорія та практика управління в державі ще не дає можливості змалювати її системно, тим більше говорити про українську школу менеджменту. У ХХІ ст. прогнозується збільшення ролі менеджменту. Це зумовлюється необхідністю забезпечення гідної життєдіяльності людей, не зважаючи на підсилення підприємницької конкуренції, виснаження природних ресурсів, збільшення кількості населення тощо. Якість вирішення подібних проблем буде визначатись станом наукового управління. Основною складовою інноваційного менеджменту повинна стати антропологічна компетентність керівників. Сучасний керівник повинен не тільки вміти організувати управлінську діяльність, але й володіти певною духовною моральною концепцією

Самостійна робота

1. Як вирішити проблеми і шляхи розв'язки при проведенні концертно-гастрольної діяльності в Україні.

4. ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ НА ЗАЛІК

1. Ваше бачення на історіографію виникнення і практики концертно-гастрольної діяльності.
2. Які складові елементи в організації концертно-гастрольної діяльності.
3. На вашу думку організація та практичне проведення концертів, презентацій на

території м. Києва або в обраному студентом регіоні.

4. Складіть особистого плану концертно-гастрольної діяльності.
5. Які основні етапами розвитку масового свята та формування при концертно-гастрольній діяльності.
6. Розкрити уявлення про форми, жанрове та видове розмаїття масового свята при концертно-гастрольній діяльності.
7. На вашу думку які засобами ідейно-емоційного впливу при організації концертно-гастрольної діяльності.
8. Суть організації при концертно-гастрольній діяльності.
9. Як на вашу думку як творчо використовувати історичний досвід створення масових свят і видовищ у практичній діяльності та проведені концертно-гастрольній діяльності.
10. Перегляд та обговорення художніх, документальних та науково-популярних фільмів, де представлено історичний зріз проведені концертно-гастрольної діяльності.
11. Продюсери як творчі портрети режисерів-постановників при організації концертно-гастрольної діяльності.
12. Порівняльний аналіз проведення фестивалів як в Україні так і за кордоном.
13. Визначення лідера і арт-менеджера при організації концертно-гастрольної діяльності.
14. Визначати місію та цілі організації концертно-гастрольної діяльності.
15. Аналізувати та будувати різні типи організаційних структур управління.
16. Налагоджувати ефективну комунікацію у процесі управління.
17. Як спланувати проведення концертно-гастрольної діяльності .
18. Розробляти, обґрунтовувати та реалізовувати управлінські рішення.
19. Ваша думка про роботу та оцінку ефективність артсичного менеджера.

5. СХЕМА ФОРМУВАННЯ ОЦІНКИ

5.1. Форми оцінювання здобувачів вищої освіти:

Практичні	Самостійна робота	залік
-----------	-------------------	-------

40 (максимум)	30 (максимум)	30
---------------	---------------	----

підсумкове оцінювання (у формі заліку).

Поточний контроль здійснюється під час проведення навчальних занять і має на меті перевірку засвоєння здобувачами вищої освіти навчального матеріалу. Перевірка знань здобувачів вищої освіти проводиться за допомогою усного опитування, а також за результатами виконання завдань на практичних заняттях, повідомлень та презентацій з запропонованої теми.

Підсумкове оцінювання навчальної дисципліни «Організація концертно-гастрольної діяльності» здійснюється за 100-бальною шкалою (де 30 балів підсумковий контроль – залік та екзамен).

Умови допуску до підсумкового екзамену:

- Відсутність заборгованості з практичних занять;
- Позитивні бали за практичні та самостійні роботи.

5.2. Шкала відповідності оцінок (згідно з «Положення про організацію освітнього процесу в ДП «Київський хореографічний коледж»)

Сума балів за всі форми навчальної діяльності	Оцінка ЕСТ S	Оцінки за національною шкалою	Оцінки за національною шкалою	
			Для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	Для заліку
90-100	A	5 (відмінно) (відмінне виконання лише з незначною кількістю помилок)	5 (відмінно)	зараховано
82-89	B	4 (дуже добре) (вище середнього рівня з кількома помилками)	4 (добре)	
74-81	C	4 (добре) (в загальному вірне виконання з певною кількістю суттєвих помилок)		
64-73	D	3 (задовільно) (непогано, але зі значною кількістю недоліків)	3 (задовільно)	

60-63	E	3 (достатньо) (виконання задовольняє мінімальним критеріям)		
35-59	FX	2 (незадовільно) з можливістю перездачі	2 (незадовільно)	Не зараховано з можливістю повторного складання
1-34	F	2 (незадовільно) з обов'язковим повторним курсом	2 (незадовільно)	

Критерії оцінки знань студентів

«Відмінно» – повна, логічна, аргументована, проілюстрована прикладами відповідь, яка свідчить про самостійність мислення студента, міцне засвоєння ним навчального матеріалу, вміння пов'язати його з практикою, робити узагальнення та висновки. Чітке визначення студентом основних понять і категорій філософії, студент вільно і творчо володіє матеріалом, визначеним програмою, має діалектичне мислення, аргументовано, науково аналізує філософські проблеми, об'єктивно оцінює досягнення філософської науки та її вплив на розвиток та формування світогляду епохи та майбутнього. Вміє використовувати різноманітні джерела знань, вміє застосовувати знання при вирішенні професійних питань. Уміє вдаватися до діалогу, доводити власну громадську та світоглядну позицію. Виконав 100% обсяг самостійної роботи. Брав участь у семінарах, підготував і захистив реферат. За підсумками тестування правильно відповідає на 90 – 100% питань.

«Добре» - студент добре володіє матеріалом, але має незначні ускладнення при відповіді, потребує незначної допомоги викладача при виборі напрямку відповіді та допускає незначні помилки, неточну аргументацію. Оцінювання подій, ідей, досягнень філософської думки більш емоційне, ніж наук. Виконав 100% обсягу самостійної роботи. Брав участь у семінарах, підготував і захистив реферат. За підсумками тестування правильно відповідає на 70 – 89% питань.

«Задовільно» - студент користується лише окремими знаннями дисципліни, порушує логіку відповіді, відповідь недостатньо самостійна, допускаються суттєві помилки в знаннях та поясненні питань дисципліни, мова спрощена, оцінювання досягнень філософської думки лише емоційне, ніж наукове. Викладач постійно

коректує відповідь студента. Студенту важко підтримувати бесіду, не вистачає доказів для обґрунтування власного погляду. Виконав не менше 70% самостійної роботи. За підсумками тестування правильно відповідає 50 -69% питань.

«Незадовільно» - студент не володіє необхідними знаннями, не володіє практичними навичками дисципліни. Виконав менше 50 % самостійної роботи. За підсумками тестування правильно відповідає 0 – 49 %питань.

6. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Алексеев М.М. Культура экономической организации / М.М. Алексеев // Социально-полит. журнал. – 1995. – №1-2.
2. Ассонов Т.Ф. Особенности экономической культуры в США, Японии и странах Западной Европы / Т.Ф. Ассонов, О.А. Хуторенко, Е.И. Шаблин. – К. : УкрИНТЭИ,1992. – 65 с.
3. Вильковченко Э. Новое о культуре труда, производства и компании / Э. Вильковченко // Экономика и международные отношения. – 1995. – №3.
4. Воробьев В.Г. Маркетинг и информационная культура / В.Г. Воробьев. – Кишинев : МолдНИИТЭИ,1996. – 146 с.
5. Герчикова И.Н. Менеджмент / И. Н. Герчикова. – Москва : Банки и биржи. КНИГИ, 1995. – 479 с
6. Дракер П. Рынок: как выйти в лидеры. Практика и принципы / П. Дракер. – Москва, 2005. – 352 с. 3. Жигалов В.Т. Основи менеджменту та управлінська діяльність : підручник / В.Т. Жигалов, Л.М. Шимановська. – Київ : Вища школа,1994.
7. Каганец И. Украинская модель менеджмента / И. Каганец // Персонал. – 1999. – №3. – С. 1.
8. Колесников Г.А. Влияние ментальности украинского народа на форм /Г.А. Колесников // Организационной культуры управления предприятием. Вестник Севастополь ГТУ. – Севастополь, 1998. – Вып.
9. Культура совместных действий в менеджменте // Проблемы теории и техники управления. – 1991. – №5.

10. Любимова Н.Г. Менеджмент – путь к успеху / Н. Г. Любимова. – Москва : Экономика, 1992.
11. Лютенс Ф. Организационное поведение / Ф. Лютенс ; пер. с англ. 7-е изд. – Москва , 1999. – XXVIII, 692 с.
12. Марушак Т. Корпоративная культура предприятий сферы услуг. Песо / Т. Марушак. – № 6. – 2001. – С. 37-39.
13. Мерсер Д. ИБМ. Управление в самой преуспевающей корпорации / Д. Мерсер. – Москва : Прогресс, 1991. – С. 348-349.
14. Менеджмент у сфері культури : навч. посіб. / С.А. Яроміч. – К. 1. – Одеса : Центр практичного менеджменту культури, 2006. – 274 с.
15. Мескон М.Х. Основы менеджмента / М.Х. Мескон, М. Альберт, Хедоури Ф. – Москва : Дело, 1992. – 702 с.
16. Модестов С. Информационный менеджмент или сколько надо тра-пинформацию / С. Мадестов // Деловой мир. – 1995. – № 8. – С. 4.
17. Молл Е. Менеджмент. Организационное поведение : учеб. пособие / Е. Молл // Финансы и статистика, 2000. – 160 с.
18. Наумов А. А. Американская управленческая культура / А. А. Наумов // Кадрь. – №5. – С. 20-27.
19. Ньюстром Дж. В. Организационное поведение / Дж. В. Ньюстром, К. Дэвис // Финансы и статистика, 2000. – 364 с.
20. Организационная культура в Чехословакии // Проблемы теории и правуправления. – 1991. – №6. – С. 34-38.
21. Рудестан К. Групповая психотерапия. Психокоррекционные группы / К.Рудестан. – Москва, 1990. – 248с.
22. Спивак В. А. Корпоративная культура / В.А. Спивак. – Спб. : Питер, 2001. – 352с. : Серия «Теория и практика менеджмента»).
23. Спивак В. А. Организационное поведение и управление персоналом / В.А.Спивак. – Спб. : Питер, 2001. – 375с.
24. Тарнавська Н.П. Менеджмент: теорія та практика : підруч. / Н.П. Тарнавська, Р.М. Пушкар. – Тернопіль : Карт-бланш,1997. – 456 с.

25. Томилов В.В. Культура підприємництва / В.В. Томилов. – Спб : Питер,2000. – 374.
26. Фалмер Р. Енциклопедія сучасного управління (в п'яти томах) / Р. Фалмер. – М.,1992.
27. Erica Gordon Sorohan, «When the Ties That Bind Break», Training & development, February 1994.
28. Kenneth P. De Meuse and Walter W. Tornow, «Leadership and the Changing».
29. Judith Simpson, «Visioning: More Than Meets the Eye», Training and development Journal, September 1990. – Pp. 70-72;

Додаткові джерела

1. Алешина И. Паблік рилейшенз для менеджеров и маркетеров. — М., 1997.
2. Асафьев Б.В. Путеводитель по концертам. — М., 1978.
3. Басалаєва Є., Коскін В. Євгенія Басалаєва: „Аби захистити творче життя, я засвоїла роль менеджера” // Демократ. Україна. – 2005. – 8 жовт.
4. Бондаренко С. Два прихлопа – три притопа, или Как представляют себе нынешнюю культурную ситуацию свежее испеченные чиновники // Киев. ведомости. – 2005. – 23 апр.
5. Вітер О. Кожен має займатися своєю справою // Голос України. – 2005. – 10 груд.
6. Галега В. Гуманітарний аспект українського бізнесу // Хрещатик. – 2005. – 15 берез.
7. Гребенюк Н.Г. Вокально-виконавська творчість: психолого-педагогічний та мистецтвознавчий аспекти. Монографія. - К.: НМАУ, 1999,-12,8 др.арк.
8. Дубровина И., Данилова Е., Прихожан А. - Психология. - М.: Асадема, 2002. –250 с.
9. Євтушенко О., Рильов К. Формули українського шоу-бізнесу // День. – 2005. – 4 берез.
10. Коскін В. Український шоу-бізнес - дзеркало держави // Демокр. Україна. –2004. – 3 груд.
11. Лебедева К. Руслана віртуальна // Вечірній Київ. – 2005. – 12 листоп.
12. Лебедева К. Усе, що українське, – добре // Вечір. Київ. – 2005. – 9 квіт.

13. Лурье А.С. Управление концертным делом. - М., 2002. – 220 с.
14. Міщенко Ю., Коскін В. Юлія Міщенко: „Бажаю щастя всіх відтінків” // Демокр. Україна. – 2005. – 24 груд.
15. Поплавський М. Шоу-бізнес: теорія, історія, практика. – К., 2001. – С.6.
16. Поплавський М.М. Менеджер культури. — К.: МП «Леся», 1996. — 415, 1 с.: табл.
17. Поплавський М.М. Менеджер шоу-бізнесу. — К.: Б. в., 1999. — 558, 1 с.
18. Почепцов Г.Г. Коммуникационные технологии XX века. - Киев, 2000.
19. Почепцов Г.Г. Паблик рилейшнз. Рефа-бук, Ваклер, 2000.
20. Практическое руководство по менеджменту. Международный опыт достижения успеха. — Минск, 2004. – 250 с.
21. Пригожин И.И. Политика: вершина шоу-бизнеса, М.: ООО «Алкигамма», 2001. — 320 с., 32 л. ил.
22. Прядко И. Эту песню и задушишь, и убьешь...// Вечер. вести. – 2005. – 4 нояб.
23. Стеценко К. Про сучасний український шоу-бізнес // Культура і життя. – 2004. –
24. Українська музика – конкурентоспроможна і професійна /Укрінформ// – Уряд. кур’єр. – 2005. – 4 листоп.
25. Українським пісням – половина ефірного часу /Інф.// – Голос України. – 2005. –26 лют.
27. http://www.obriy.pib.com.ua/2002/43_02/08.shtml
28. <http://deputat.org.ua/print.php?news=1120811539>
29. <http://www.zn.kiev.ua/ie/show/430/37546/>
30. <http://uaformat.com/content/view/354/39>
31. <http://urok.domivka.net>
32. www.obozrevatel.com.ua